

Моја
осећања

СТИДЉИВА КОАЛА

Мрвица је била веома вредна и паметна, али и нарочито стидљива коала. Много се радовала поласку у школу и новим другарима. Ипак, било јој је тешко да започне разговор са другима и спријатељи се.

На часовима би седела мирно и предано радила школске задатке. Иако је знала одговоре на сва учитељева питања, замрзла би се сваки пут када помисли да подигне руку. Страхovala је да ће рећи нешто погрешно и да ће јој се сви смејати.

У њеној кући су се често окупљали породица и пријатељи. Мрвица је била толико стидљива да није успевала ни „здро“ да изуст. Нестрпљиво је чекала прилику да шмугне у своју собу. Тамо би се играла сама све док последњи гост не оде.

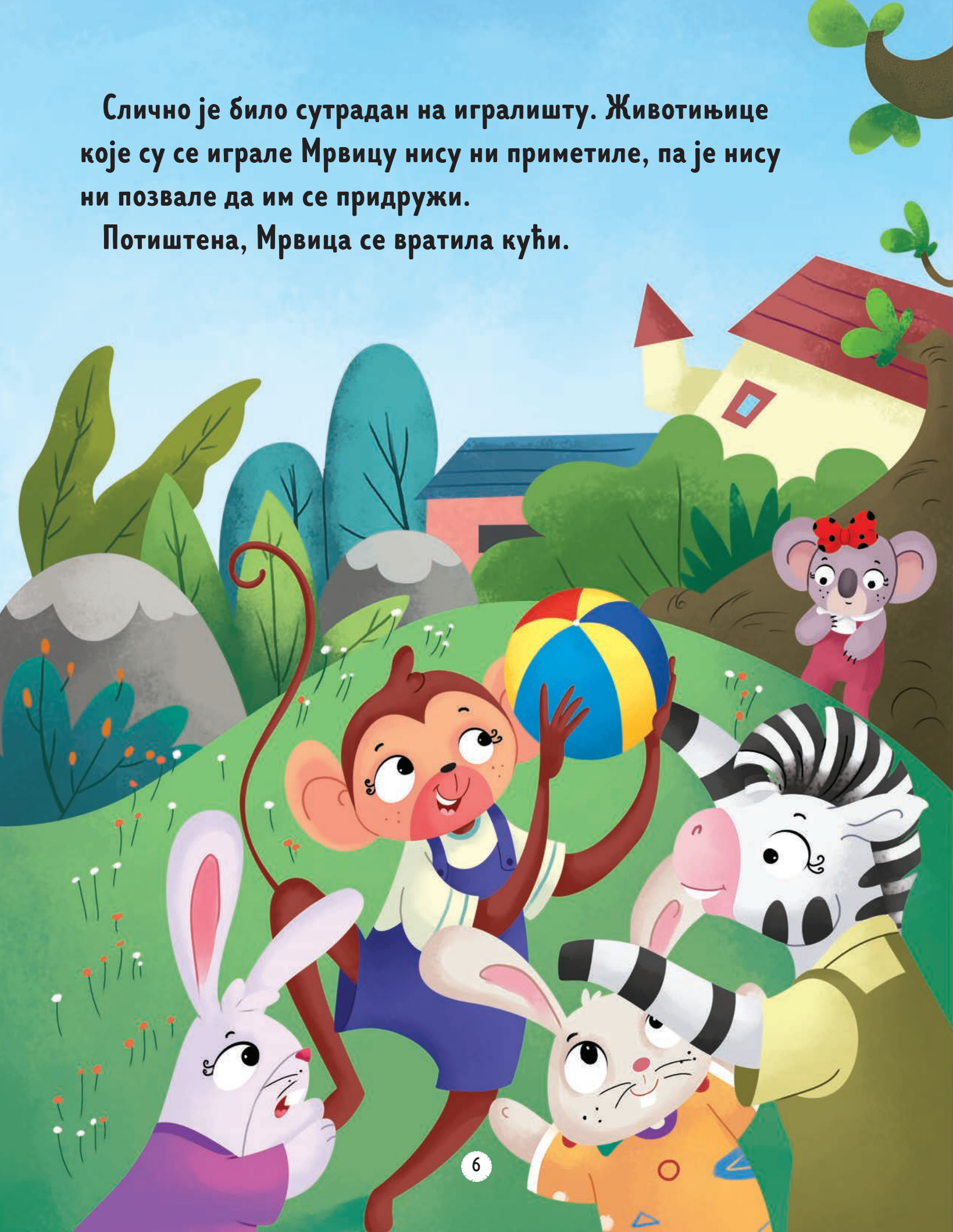

Читав један рођендан на који је била позвана провела је непримећена. Из забаченог угла је посматрала другаре из школе како се играју. Мрвица је жарко желела да им се придружи, али није успела ни да мрдне с места.

Слично је било сутрадан на игралишту. Животињице које су се играле Мрвицу нису ни приметиле, па је нису ни позвале да им се придружи.

Потиштена, Мрвица се вратила кући.

Мрвица се једног поподнева сама упутила у парк.
Сместила се на тихом и забаченом месту, извадила из
ранца платно и боје и уживала у цртању.